

angiver, at der ved patentet opnås eneret til erhvervsmæssigt at udnytte opfindelsen, idet det anføres, at denne sprogbrug kan give anledning til den misforståelse, at erhvervsel af patent giver ret til udnyttelsen af opfindelsen uden hensyn til, at en sådan udnyttelse kan være udelukket af andre grunde, f. eks. ved lov eller administrative forskrifter eller eventuelt ved et ældre patent, som griber ind på det pågældende område. Når henses til, at det i forslagets § 3, hvortil der henvises i paragraffen, klart er givet udtryk for, at enerettens indhold alene går ud på, at patenthaveren kan hindre andres erhvervsmæssige udnyttelse af opfindelsen, har man ikke fundet anledning til at lade den pågældende passus udgå.

I paragraffens 2. stk. er der gjort visse undtagelser fra patenterbarhed dels — i overensstemmelse med den gældende lov — for opfindelser, hvis udnyttelse ville stride mod sædelighed eller offentlig orden, dels for plantesorter eller dyreracer eller væsentligt biologiske fremgangsmåder til fremstilling af planter eller dyr. Beskyttelsen af nye plantesorter er hjemlet ved lov af 16. juni 1962. Forholdet er internationalt ordnet ved konventionen af 2. december 1961 om beskyttelse af plantenyheder, og der er i denne en bestemmelse om, at der ikke må kunne opnås beskyttelse såvel efter de i konventionen indeholdte regler som efter patentlovgivningen. I øvrigt synes patentbeskyttelsen ikke at udgøre en hensigtsmæssig beskyttelsesform for plantesorter, og dette gælder også dyreracer. Mikrobiologiske fremgangsmåder bør imidlertid som hidtil kunne patentbeskyttes.

Det i betænkningen indeholdte forslag indeholder derimod ikke som den gældende lov nogen undtagelse for så vidt angår opfindelser af lægemidler, nærings- eller nydelsesmidler eller af fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler. Ej heller har man optaget nogen undtagelse for kemiske forbindelser, der efter praksis ikke patenteres. Forslaget går dog ud på, at lægemidler og næringsmidler først efter en vis overgangstid skal kunne patenteres. I denne henseende henvises til overgangsbestemmelsernes punkt 1.

Som det fremgår af betænkningen side 104 ff, findes der allerede efter gældende ret en meget omfattende patentering sted på disse områder ad indirekte vej, idet en patentering af fremgangsmåder til fremstilling af en ny kemisk forbindelse, f. eks. et lægemiddel, giver beskyttelse også for det produkt, der fremstilles ved fremgangsmåden. Det praktiske behov for en patentbeskyttelse er erkendt og har medført, at man i praksis giver patent på sådanne fremgangsmåder, selv om de ikke i sig

selv opfylder patenterbarhedsbetingelserne, når det fremstillede stof er nyt. Man har således i vidt omfang patenteret såkaldte analogifremgangsmåder og dermed givet beskyttelse for nye stoffer, uanset at den fremgangsmåde, hvorefter de er fremstillet, ikke kan siges at være ny. Under disse omstændigheder forekommer det naturlige direkte at anerkende patenterbarheden af den nye kemiske forbindelse eller det nye lægemiddel, som er den egentlige opfindelse. En gennemførelse af en sådan patenterbarhed medfører, at den nugældende liberale praksis med hensyn til patentering af fremgangsmåder skærpes således, at de sædvanlige krav på nyhed og opfindeshøjde finder anvendelse.

Det er endvidere fremhævet, at de sociale hensyn, der har medført, at lægemidler og næringsmidler er holdt uden for patentering, ikke længere gør sig gældende med samme styrke, som den gang reglerne i sin tid blev indført, og at ønskeligheden af at fremme den tekniske udvikling på disse områder er mindst lige så stor som inden for andre områder, hvorfor patentrettens almindelige formål taler imod specielle undtagelser af denne karakter.

Medens en ophævelse af undtagelsesbestemmelserne for så vidt angår kemiske forbindelser, lægemidler og nydelsesmidler ikke betegner noget stort skridt i forhold til den gældende praksis, hvor disse produkter i meget vidt omfang er beskyttet gennem patentering af fremgangsmåder til deres fremstilling, gælder dette ikke næringsmidler, hvor den gældende patentlov i Danmark — i modsætning til de øvrige nordiske lande — også forbyder patentering af fremgangsmåder til fremstilling af næringsmidler.

Der ses imidlertid ikke at foreligge noget socialt behov for en sådan særlig undtagelse. Det synes næppe tænkeligt, at der skulle kunne gøres patenterbare opfindelser vedrørende den store mængde af almindelige fødemidler, som har virkelig samfundsmæssig betydning. Hvad der kan blive tale om, er patent på specielle og afgrænsede områder uden nogen vægt i forbindelse med befolkningens ernæring. Der synes derfor ikke at foreligge noget samfundsmæssigt behov for et forbud mod patentering af næringsmidler eller fremgangsmåder til fremstilling af disse.

Fra Landbrugsrådets side er det imidlertid anført, at en ophævelse af undtagelsesbestemmelsen for så vidt angår næringsmidler vil være til skade for dansk landbrugsproduktion, da det må forventes, at mulighed for patentbeskyttelse på levnedsmiddelområdet vil indebære en styrkelse af stærke udenlandske koncerner på det danske marked. Det anføres i denne forbindelse, at forskning inden for levnedsmiddelområdet her i landet for hovedpartens